

ejendom eller på nærmere betingelser har givet tilsagn om sådan tilladelse i forbindelse med *supplering* af mindre landbrug, kan det, når køberne derefter til statens jordlovsudvalg indgiver ansøgning om statslån til gennemførelse af de indgåede handler, ofte være uheldigt og for køberne uforståeligt, såfremt man ikke kan bevilge de fornødne statslån til den økonomiske gennemførelse af en sammenlægning, hvis matrikulære gennemførelse allerede forinden er stillet i udsigt af landbrugsministeriet.“ For at komme ud over dette forhold, anså regeringen det for ønskeligt, at det blev bestemt, at *erklæringer skulle indhentes fra jordlovsudvalget*, inden landbrugsministeriet meddelte tilladelse til sammenlægning af flere, samme ejer tilhørende landbrugsejendomme til een ejendom, og inden ministeriet tillod nedlægning af en landbrugsejendom i tilfælde, hvor efter lovens § 21, stk. 1, litra e, „*jord ønskes fraskilt* til oprettelse af selvstændige mindre landbrugsejendomme eller til *supplering af sådanne*“, eller når, efter litra h, „*jord ønskes henlagt* fra et mindre jordbrug til et andet, uden at de pågældende ejendommers karakter derved væsentlig forandres“.

Forslaget til nærværende lov fremsattes og gennemførtes efter en udvalgsbehandling i folketinget og oversendtes derefter til landstinget. Her næde lovforslaget imidlertid ikke at blive færdigbehandlet, inden landstingsvalget afbrød tingets arbejde. Efter landstingsvalget oversendtes lovforslaget påny til landstinget, og det blev i samlingens anden afdeling vedtaget af landstingét i den form, det havde fået i folketinget.

Lovens hovedbestemmelser er følgende:

Ifølge § 1 affattes § 11, 1. stk., 1. punktum i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme, således:

„Når en *landbrugsejendom* erhverves ved arv, eller når ejendommen ved frivillig overdragelse overgår til en erhverver, som er den hidtidige ejers ægtefælle eller står i så nært slægtskabsforhold til ham som forældre, livsarvinger, søskende eller disses børn eller lige så nært svogerskabs- eller adoptionsforhold, finder bestemmelsen i § 9, 1. stk., kun anvendelse, forsåvidt ejendommen omfattes af *bestemmelserne i § 8, stk. 1, i lov nr. 339 af 9. juni 1948* — statshusmandsloven — med tillægslov“ — nemlig den nedenfor (nr. 40) omtalte lov nr. 129 af 28. marts 1951 — „og der ikke på ejendommens blad i tingbogen er foretaget notering efter reglerne i nærværende stykkes sidste punktum, samt forsåvidt erhververen og hans